

Anarkisten

Utkommer vær 14. dag

Abonnement mottages paa alle innen- og uten-
landske postkontorer samt i Akersgaten 73 b,
indre gaar, Kristiania.

Koster 60 øre kvartalet

Redaktør: KRISTOFER HANSTEEN, Vibes gate 8, 4. etg.

Fredag den 27. mai.

Blobadet i Italien.

Antallet av de dræbte unner hunger-
urolighetene i Italien beløper sei til flere
tusen. Noen meddelelser opgir 2000
for Milano alene. Dette er altsammen
kun paa den brøttrængende befolknings
side; av soldater er kun meget faa
dræbt.

Dette er altsaa resultatet. Dette er
kronen paa det værk, som de fleste av
dette aarhundredes mennesker har bygget
paa: at titusener av utsultede mennesker
styrter frem for at ta brød og mel, og
flere tusen av dem blir skut, og soldater
nætker at skyte disse, der vil ta av de
oplagrede fødevarer for at stille sin sult,
og disse soldater blir skut. Dette aar-
hundrede har først og fremst vært politi-
kens aarhundrede. Politikk er statsliv.
I intet lan har det i den nu forløpne
tidsperiode moderne statsliv vært bejynt
med saa store forhaabninger som i
Italien. I intet lan har nationaliteten
og helhetsstaten med demokratiet vært
kjæmpet igjennem med saa stor tro og
begeistring som i Italien, og «Italia nu-
ove» (Det nye Italien) trodde paa sin
fremtidsslykke. Ennen er altsaa blitt en
av de største umenneskeligheter i historien.
Og staten, der var bygget paa nationali-
teten og demokratiet, har ikke alene til-
slut utført denne bloddaad, men den
har ossaa fremkalt sulten, netop paa
grun av de ideer, vorav den bestaar.
Nationalitetsideen før, at den italienske
stat inlot sei paa umaadelige militæ-
tære rustninger — der skulle staa
glans om det jenfette lan; rustningerne
steg og steg, og da lannets næringsveie
var lite utviklet — industri fantes og
finnes saagar enu næsten ikke, og lan-
bruket drives for det meste enu efter
gammeldags meget tungvinte metoder, og
befolkningen paa lannet bestod av gods-
eiere og lanproletariatet — maatte den
italienske stat snart laane; den laante
og laante, intil den var bankerot; den
fik akkord med sine kreditorer; men
rustningerne maatte innskrenkes, det kunne
den nationale anseelse ikke taale, man
foretok dem tvertimot, og inlot sei enog
i en krig. For at skaffe penge til de
renter, som det var nødvendigt at betale,
slo man in paa beskyttelsestolsystemet
og drev dette i en stor maalestok.
Dette system virket værre i dette øko-
nomisk utviklede lan en i lanne med
et utviklet lanbruk og en utviklet in-
dustri. I lanne vor der er industri og
lanbruk, kan arbeiderne og kapitalisterne
kjøpe av de varer, der produceres innen

lannet, da de har iotætker; men vor
der ingen industri er, og lanbruket er
utviklet, drøper «beskyttelses»tollen en
allerede før fattig befolknings siste rest
av kjøpeevne, forarmer den, og da nyt-
ter det jo ikke at sætte bedrifter igang.
Demokratiet har i Italien valgt er række
av politikere, der til sin personlie fordel
har utnyttet kasser og banker, og da
bedragerierne blev opdaget, grep de for
at haalle sei i sadlen til pressetvang,
opløsning av foreninger og møter, fængs-
linger, valgfusk i stor maalestok, skam-
løst pres paa domstole og alle, der var
i statens tjeneste, saa at de alle virket
til rejeringsens fordel, ja politikerne grep
ænog tilsist til at bejynne en krig i
den nationale berømmelses navn, for
derved at faa folks opmærksomhet vænt
annet stes hen, krigen med Abessinien,
der taptes, og alt dette blev saa meget
lettere for dem, som en stor del av
proletariatet og den intelligente studenter-
ungdom tilhørte socialdemokratiet, der i
haab om selv at kunne gi lovans en-
gang, betraktet det som den høieste dyd
at lyste lovene, at jøre, vad politikerne
befalte. Saa bredte da sulten sei efter-
haannen ut over hele Italien, og rejerin-
gen møtte den kun med fortsat høi korn-
tol. Der har i løpet av de siste 20
aar vært mange hungeropstanne, der
alle blev unnertrykt med kuler og krut.
De første fik verden ikke vite noet om,
da rejerungen unner streng straf forbød
pressen at referere om dem. Først ved
de siste opstanne er pressen bleven saa
stærk, at den har formaet at bryte
igjennem rejeringsens energiske forsøk paa
at stenge alle meddelelser.

Aldri har staten i den grad som nu
i Italien vist vad den egentli er, nemlig
bourgeoisiet og de grunbesiddendes
middel til at haalle proletariatet i ave,
naar de forhaal, som er bygget paa, at
der forlanges penge for alle livsmidler,
og paa grundeendom, jør, at de besid-
delsesløse ikke kan opholde livet.

Vad er der saa at jøre for at det
ikke skal ske oftere dette, at utsultede
mennesker blir skut, naar de vil stille
sin sult, dette som nuomdagene sker
ikke alene i Italien, men ossaa i Spanien.
i Ungarn og i Galizien, og som har skeet
i disse lanne mange gange i mange aar,
og som mange gange har skeet i Ame-
rika, nu sist i Hazleton, og som har
havt sidestykker i Frankrig, Englan,
Belgien, Irlan, og som for ikke mere æn
15 aar siden skede her i Norge, da en
arbeider blev skut i Drammen unner en
streik.

Det man maa jøre, er ikke at holle

liv i den institution, som sætter alle
disse myrderier igang, i staten.

Benyt ikke denne institution. Vælg
ikke disse lovgivere, der gir disse love,
vorefter rejerungen kan la de utsultede
skyte av soldater og politi, og som utser
denne rejerung, der gir ordre til, at de
skal skytes, benyt ikke disse domstole, der
dømmer dem, som har ungaat geværku-
lerne men er bleven fanget, til fængsel
i aarevis. Betal ikke disse skatter, som
man bruker til at kjøpe alle disse ge-
værer, sabler og pistoler, vormed man
drøper alle de sultne, til at betale disse
officerer, soldater og politimen, som
skyter dem, til at betale disse dommere
og holle disse fængsler, vori man sætter
dem, som soldaterne ikke skyter — alt
for at haalle de sultne vække fra mat-
lagrene. Unge mæn! jør ikke militær-
tjeneste, vent ikke med at nækte, til det
blir befalt dere at skyte sultende men-
nesker, ti da blir dere skut, om dere
nætker. Bliv ikke offirerer; vent ikke
til dere faar ordre til at kommandere;
giv fyr! paa sultne mennesker; ti da
blir dere skut, om dere nætker. Bliv
ikke politi, bliv ikke embedsmæn, bliv
ikke jurymæn, vent ikke til dere blir
sat til at skyte, fange eller domme sultne
mennesker, der har grepet efter brød, ti
da vil dere være inviklet i vollen mot
dem, før dere faar besluttet dere til at
gaa. Mæn og kvinner, træd ikke paa
noen vis i denne institutions tjeneste,
jælp den ikke paa noen maate. Dere
som er i statens tjeneste, fin en annen
levevei; vent ikke til dere faar ordre til
at jøre vol paa sultne mennesker, da
vil dere ikke turde handle oieblikkeli,
da der ikke staa noen ny beskæftigelse
færdi paa stedet for dere, som kan skaffe
dere brødet dagen efter. Husk, at ossaa
i dette lan rustet staten mere og mere,
at den for at jøre det, laaner mere og
mere for vært aar, og den kan da jøre
beskyttelsestollen paa fødevarer høiere,
æn den nu er, naar den ikke vet annen
maate at skaffe penge paa til at betale
renter av de penge den har laant, pri-
serne paa alle varer vil saa stige, uar
kan komme til, priserne blir uhyre, og
bedrifterne maa avskedige folk og det
vil intræde, at de fattie ikke kan kjøpe
mat, og vil sulte.

De anarkistiske blade, som vi
kjenner, nævner vi op nedenfor. Man
kan derav se, at anarkisme finnes over-
alt i verden, og at trods den forfølgelse,
som anarkismen er utsat for, blir der stadi
flere, der hylder de anarkistiske ideer.

den samlede sjonhemmer. Men naar en ting har været i forsvinden i en hel aarrække, saa er den tilslut engang forsvunden, og man maa skille sig av med den løse levinth. At der ikke er siste tyslaate væger tilfelle, at han ville erkiære krig mot se

Men disse langtgaaende skepsen naar de
boksiden, som er vilttere an den komiske
forfælder. For at statte penge til disse
brugninger maa der laanes og laanes.
Brude Sværts og Norges statslån er
halelænde saa stor, at begge er kommet
ind i rækken af de stater, der aldrig kan
komme ut af sin jæl, vad jo forresten
er tilfælde med alle europæiske stater.
Norges statslån, jf. 1. dec. 1897 182
millioner kroner, Sværts 290 millioner,

Naar den jaante

[illegible]

bevillingen og bevillingen til nye jern-
banaanlæg, man der anvendte laanes,
og dermed er den jæl, som naar den
finansiering er blit større, aldi blir mindre
en, en yderligere foreket, og de aarlie
men, som aldi ophæret, blit større.

Enhver vil inse, at dette vil ta en
 somme med forfærdelse; staten vil tilslut
 ti bankerot, et folks ydelsesøvn er
 ikke uendel. Det nytter ikke at slaa

te var med det levende haab: vi
kommer nok en uvei.
De tre sydeuro-
pæiske stater Grækenland, Italien og Spa-
niens historie i de siste 25 år viser,
der ikke er meget rike,
i paa militærisme, gaar de fallit.
Italiens og Grækenlands stats-
bankerot. Disse laane har
var sin krig i de siste år, men
statskasser var bankrot før krig.

naange aar har ofret stærkt paa militær-
sørens alter. Og de nordiske lannes
befolkning vil ikke paa langt nær kunne
alle al presses saameget av som de

derfor saa meget for vorte betale-udykte.

varne sætte, er at holde op med ekstrordinære militærbetillinger og indskrænke de ordinære. At staten vil gøre - det første, er muligt; at den vil gøre det siste, er usikkert. Men selv om den i siste øjeblik holder inde med alle rustninger, vil den sandsynligvis først bli, efterat jøden har bleven saa stor, at de aarlig indløste skatte skrækker til til at dække de løpende udgifter, og at betale renterne. Der maa

attingen for en stor del dumhed og
kjendskab, men at der ogsaa er raadede
og ondskab med som medvirkende er
ogsaa sikkert. Imidlertid vil den klasse
som er interesseret i at holde paa det

[illegible][illegible]

der samfundet med jernhand til for-
løbet for nogle få udvalgte. Anarkis-
ten har ret til at handle efter sin egen
individuele frihed til at tænke, tale og
handle og ser derigennem den eneste
dækket til at lykkeliggjøre samfundet,
somme fængsler, kloster og fattighuse og
for alle mennesker til tænkende oplyste
elementer, der gennem formu og an-
skuelser, der er samlede om formu og an-

Medens staten på den ene side skaber menneske-rovdyr, der for at holde livet eller komme i besiddelse af dydsder af alt, bedrager hver eller siger kralen og tusinde

Og dette brutale vangsystem bliver
 gennem parlamentarismen præget mod
 eftertidens stempel. Hvem kjender
 ikke frasen: »Lov og ret«. Saavidt
 man kommer i den vanmæssige ad-
 færd og bærer sig for loven i lykt og
 i dag, at man slaar disse herrebror sam-

Det er tid nok sagt sam-
tids stedsom, den uetidelighed de
underkastet; mange af disse velmente
var maake overflodige. Den ved
hvordan skoen trykker, som har den
a. Det er handling der mangler, men
hverdensmennesker er stædten hand-
gens mand, vi liker og taaler og
eller mangen gang for tugsens ris.
for den anerkendelse der har kastet ud

Vil han kende hans eget liv, at det menneske er af et andet stof end almindelige dødelige. Vi kan ikke maale med samme maalt. Der er et menneske, der lever dybt, der i glæden opnaar den største lykke, og som sorgen kan knuge næsten forvisse.

paa. Det er handling der mangle, men

den ligesom mænd, vi ildet og taler og
kender mange gang for ugens ris-
ke, og for den anarkis, der har kastet ud
en bombe med fuld bevidsthed om at
det vil koste hans eget liv, at det men-
neske er af et andet stof og almindel-
lig dødelige. Vi kan ikke male med
samme mal. Det er et menneske, der
bærer dybt, der i sigden opnaar den
høieste lykkel, og som nogen kan knuge
til mærkelig fornyelse.

Vallanti, der kastede bomben i det

franske depûretkammer sagde bl. a. i sin forsvartale, at han havde set elendigheden i sin mørkeste afskygning, han havde selv prøvet den, han saa, hvor uheldig den var, og hans sjæl vaandede sig i sorg og harme. Hvad var hans liv, hvis han ved at ofre det kunne ryste samfundet op af dvale og tale til samvittigheden? Hans liv var kun som tusinde andres en byrde. Jorden havde ikke lykke for ham og hans lige, den var taget fra dem for som lovlig eiendom at komme andre til gode. Saa kastede han bomben midt i nationens lovgivende forsamling, som en kraftig protest mod den selvtagne magt, og verden blev rystet af den onde samvittigheds skræk.

Den anarkist, som saaledes tør ofre sig er til yderste opilammet af had og bitterhed mod samfundets støtter og føler helt ud med de lidende. Hans sjæl er vild og opreven og indeholder det samme sprængstof, som bomben, han holder i sin haand.

Menneskenes retfærdighedsfølelse og fornøft viser dem det vrangte og ulykkebringende i samfundsforholdene som de er. Men de kan ikke reise sig, de mangler sprængstoffet. A. B.

En brevskriver fra Spanien fortæller bl. andet: — Næsten hele Spanien er nu erklæret i krigstilstand fordi kvinder og børn har raabt gevalt i gaden og protesteret mod brødrisernes stigning. Telegrammernes ordlyd fra de forskellige provinser har været stereotyp den samme: en flok kvinder har forseglet at storme jernbanevogne for at bemægtige sig hvede — hvorpaa militær ret er bleven proklameret. Begivenhederne i Spanien udvikler sig da efter faldets lov.

Man ser en forbausende mængde daarligere mennesker paa gaden. Kun presterne ser sunde og mægtige ud. — Sælsomt er det fysiognomiske slægtskab mellem prester og tyrefægttere — hos begge klasser ser man glatragede, solide ansigter og tilfredse udtryk.

Stillingen for øieblikket er ubestemt. Der høres betydeligt nyt. Madrid er stille, der færdes kun faa mennesker paa gaden — luften er ligesaa fortyndet. Men i morgen skal der afholdes en stor magnifik tyrefægtning i nationalt øiemed.

Man har mere tid til at anstille betragtninger, end man egentlig skjønner om. Færdes man omkring i gaderne, da møder man det samme forunderlige indtryk af naive modsætninger. Spanien er at sammenligne med en affældig olding, der skal til at lære bogstaver. Da jeg kom gennem Pyrenæerne med toget — ud af en tunnel og ind i en anden — saa jeg bønder kjøre ned i kløfterne med kjærrer, hvis hjul var lavede i ét som runde bordskiver — samme slags, man brugte paa folkevandrings tid. Paa gaderne i Madrid ser man de største forskelligheder i klædedragt. Her spaserer folk i almindelig europæisk uniform, rund filthat og jakke, ved siden af folk med haarpisk, spansk vest og enorm bredskygget hat — hist gaar folk i den dragt, der i følge international vedtægt er en mands bedste pryde, cylinderhat og sort frakke — og der gaar folk i knæbukser med

frindser, klædesko og togakappe. I Madrid er der telegrafstationer og helgenbilleder — mægtige moderne pragtbygninger, og op ad de hugne stene sover spanierne ligesaa godt, som deres forældre sov under en klippeskrænt — her er fyrstikker at faa, men en stor del mennesker tænder ild med stål og flint, fordi staten har monopol paa fyrstikker og sælger dem i dyre domme. Og her er kollegier, hvor man docerer fysik og moderne videnskab, og her er 61 katolske kirker og institutioner. —

Hvad han var.

Jeg stod en dag ved et gadehjørne i en dansk provinsby, og tilfældigvis hørte jeg et mærkeligt ordsifte mellem to »ungdomme«, der stod og tog sig en middagspassiar.

»Er du socialdemokrat? Peter«, spørger den ene »ungdom«.

Den anden vender sin skraa og spytter langt hen for sig.

»Næ—i, først om 2 aar«.

»Om to aar, hvad mener du med det?« spørger den anden forundret.

Den vordende socialdemokrat tilkaster ham et overlegent blik og svarer:

»Ve du inte, at man ikke kan være mellem svendene, naar man ikke er socialdemokrat, og jø er jo udlært om to aar!«

Af børn og fulde folk skal man høre sandheden! og her i landet ved man at tage praktisk fat for at politisere fagforeningerne. A. B.

Expeditionens brevkasse.

J. V., Elgin, Ill. U. S. A. mottat kr. 5.03.

P. J., Kjøbenhavn, mottat kr. 10.00.

R. G., London, mottat kr. 5.03.

N. J., Salt Lake City, Utah, mottat kr. 1.85.

Det frie samfun, av John Most, med tillæg av Kristofer Hansteen, faaes hos Kristofer Hansteen, Vibes g. 8 IV for 5 øre eller mot insennelse av 10 øre i frimærker.

Ivar Mortenson:

Frídom

Tidsskrift for sjølvstyre aa sjølvhjelp, 6—8 hefte om aare (minst 12 store ark) kan tingas paa alle posthus aa i eksped. Oslo prenteverk, Akersgata 73 b, Kristiania. 2 kr. aare. 1ste hefte aa faa serskilt for 50 øre i eksped.

De aviser, til vilke dette blad blir sent, anmodes om at senne bytte-exemplarer.

Die Zeitungen, zu welchen dieses Blatt geschickt wird, werden aufgefordert, Tauschexemplare zu schicken.

Redactions of journals, which receive «Anarkisten», are requested to send their journals as exchange.

Anarkistiske aviser og tidsskrifter:

Frídom, Kristiania, Akersgaten 73b.

Der Socialist, Berlin, N. O. Elisabeth Strasse 66, vorn II Tr.

Der arme Konrad, ukeblad for det arbejdende folk, Bertin, NO., Elisabethstrasse 66.

Les Libertaire, Paris, 5 rue Briquet.

Le Temps nouveaux, Paris, 140 rue Mouffetard.

Le père Peinard, Paris, 15 rue Lavieville.

Freedom, London W. C., 7 Lambs Conduit Street.

Agitazione, 10, Via Cialdini, Ankona, Italien.

Freiheit, Buffalo, P. O. Box 255, U. S., N. Amerika.

De frije Socialist, Dámrak 100 a, Amsterdam, Hollan.

Solidarity, East First Str., New-York.

Sturmvoegel, do. do.

El Despertur, 124, Fulton Str., Brooklyn, N. Y.

El Esclavo, P. O. Box 411, Tampa, Florida, U. S. Amerika.

Arme Teufel, 675, Mc. Dougal Av., Detroit, Mich., U. S. A.

Free Russia, (maanetli), 15 Augustus Road, Hammersmith, London W.

Libertaire, 26 rue Saintes, Marseille.

Droit de Vivre, 12 Briaze, Rue Rochechouard, Paris.

Questione sociale, (italiensk) Paterson N. J., U. S., A.

Germinal, (maanetli), F. Garcia, Cas. de Corr. 1034, Buenos Aires, S. Amerika.

Verdad, Cas. de Corr. 305, Montevideo, Uruguay, S. Am.

New Order, (tolstoyisk), Brötterhood Publishing Company, 26, Paternoster Square, London, E. C.

La protesta Umana, Calle Chile 2274, Buenos Aires, S. Am.

Avvenire sociale, Messina, Sicilien.

Free Society, P. O. Box 2538, San Francisco, Californien, U. S. A.

L'Avvenire, Cas. de Corr. 739, Buenos Aires, S. Am.

Anarchie, J. Sterringa, Sparndammer Plein 9, Amsterdam.

Idea libre, Calle de Fernando el Catolico, 10, 20, Madrid.

O Trabalhador, Rua da Pena ventosa 5, 20, Porto, Portugal.

Der Eigene, Individualistisk-anarkistisk. Adolf Brands forlag, Berlin-Neurahnsdorf.

Følgende er saakalte uafhængige revolutionære socialistiske og staar anarkismen temmeli nær.

La Bataille, rue du Fer, 59, Namur.

Rdesi prapor, Triest Østrig.

Desuten vil vi nævne Avanti i Rom, en dagli socialistisk avis, der hittil ennu har holt paa den politiske aktion.

Arbeidsløse kan abonnere paa dette blad uten at betale kontingent for den tid, de er uten arbejde.

Oslo prenteverk.